

De ruïnes van Jericho bevestigen het Bijbelse verslag

David Cloud, https://www.wayoflife.org/reports/ruins_of_jericho_confirm_biblical_account.php

27-7-2021

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Detail uit <http://www.verhoevenmarc.be/schemas-kaarten.htm#exodus>

Ik heb meerdere keren op de ruïnes van het oude Jericho gestaan. Het is een geweldige ervaring. Vanaf hier kunt u de locatie van een groot aantal Bijbelse gebeurtenissen zien. Een geweldige kijkplek is het restaurant in de buurt van het klooster op de Berg van de Verzoeking [zie Mattheüs 4:8] ten westen van Jericho. Een kabelbaan vergemakkelijkt de reis. Je kunt over de vlakten van Jordanië naar het oude Moab kijken, waar Mozes het land vanaf de berg Nebo (Deuteronomium 34:1) bekeek en waar hij stierf en werd begraven (Deuteronomium 34:5-6) en waar Israël zijn kamp opstootte en zich voorbereidde op de invasie van Kanaän (Jozua 3:16). Je kunt de plaats van de oversteek van de Jordaan zien toen God de stroom van het water uit het noorden stopte (Jozua 4). Je kunt het gebied zien waar Israël kampeerde op de vlakten ten oosten van Jericho bij Gilgal en waar de mannen werden besneden als teken van het Verbond met Abraham (“Het volk was de tiende van de eerste maand uit de Jordaan opgeklommen, en zij sloegen hun kamp op in Gilgal, aan de oostkant van Jericho”, Jozua 4:19). David reisde hier doorheen toen hij op de vlucht was voor Absalom (2 Samuël 17:24). Toen keerde hij hier terug als de overwinnende koning na te zijn afgewezen, een beeld van Jezus’ wederkomst. Elia vluchtte voor Izebel naar de woestijn van Judea, en het is mogelijk dat de beek Cherith de beek is die uit Wadi Kelt ten noorden van Jericho stroomt. Het was voorbij de Jordaan dat Elia opsteeg in een vurige strijdswagen (2 Koningen 2:6-11). Johannes de Doper doopte in de Jordaan (Mattheüs 3:5-6). Jezus was hier toen Hij hoorde dat Lazarus gestorven was en naar Bethanië ging om hem te genezen (Johannes 10:40 - 11:3). Op Zijn weg naar Jeruzalem kwam Jezus hier voorbij en redde Zacheüs de tollenaar en genas de blinde man (Lukas 19:1-10, 28-40). Herodes bouwde hier een paleis, waar hij stierf, en van hieruit werd zijn lichaam naar het Herodium in het zuidwesten vervoerd om te worden begraven.

Van alle bijbelse gebeurtenissen die met deze plaats in verband worden gebracht, is misschien wel het meest fascinerende het verslag van de verovering van Jericho zelf door Jozua en Israël.

In het begin van de 20e eeuw werd aangenomen dat het Bijbelse verslag van de verovering van Jericho in de 15e eeuw voor Christus was bevestigd door de opgravingen van de Britse archeologen John en J.B.E. **Garstang** (1930-36). Hun rapport bevatte foto's van de ingestorte muren. Zij verklaarden dat:

“het nu niet moeilijk is om de toon van zelfverzekerd geloof te begrijpen die in elke regel van het Bijbelverhaal ademt”.

In het licht van de scepsis die het gebied van de archeologie doordringt, zouden we verbaasd zijn als zo'n gewaagde verklaring onbetwist zou blijven. Zeker, de uitdaging kwam een paar decennia later van Kathleen **Kenyon** die Jericho opgroef tussen 1952-58. Ze beweerde dat de stad minstens 150 jaar voordat Israël in het land kwam verlaten was. Haar conclusie was als volgt:

“Het is een triest feit dat van de stadsmuren van de late bronstijd, binnen welke periode de aanval door de Israëlieten moet vallen, er geen spoor overblijft ... De opgraving van Jericho heeft daarom geen licht geworpen op de muren van Jericho waarvan de vernietiging zo levendig wordt beschreven in het boek Jozua” (Kenyon, *Digging Up Jericho*, 1957, pp. 261-262).

Kenyons mening overheerst. Israel Finkelstein, directeur van het Instituut voor Archeologie van de Universiteit van Tel Aviv, is typerend in zijn zeggen dat “het niet mogelijk is” dat Kanaän door Israël werd veroverd zoals de Bijbel beschrijft.

John Garstang antwoordde Kenyon en andere critici in 1948 in *The Story of Jericho*.

“In deze herziening probeerde hij om te gaan met meningen die in strijd waren met zijn conclusie dat Jericho in 1400 voor Christus viel. Garstang merkte op dat weinig van deze meningen gebaseerd waren op kennis uit de eerste hand van de resultaten van zijn opgraving in Jericho en dat velen een logische redenering misten of gebaseerd waren op preconcepties over de datum van de Exodus. ... Hij zag geen noodzaak om de datum van de val van Jericho te bespreken ‘alsof het een kwestie van debat was’, en zei dat als er geen controverse was geweest over de datum van de Exodus, er waarschijnlijk nooit twijfel zou zijn geweest over de datum van Jericho's val. Hij concludeerde dat de datum van 1400 v.Chr. duidelijk werd aangegeven door het bewijsmateriaal, wat de lezer ‘zelf kan onderzoeken’ (*Het verhaal van Jericho*, p. xiv)” (Joseph Free, *Archaeology and Bible History*, p. 112).

Garstang hield vast aan de documentaire theorie van de Pentateuch, maar zijn archeologisch onderzoek overtuigde hem ervan dat “het historische verhaal in de boeken Jozua en Richteren ... was gebaseerd op feiten” (*Het verhaal van Jericho*, p. 341). Hij sprak over hun “opmerkelijke nauwkeurigheid en volheid van topografische details”.

Bryant **Wood**, die een Ph.D. heeft in Syro-Palestijnse archeologie van de Universiteit van Toronto en een expert is in aardewerkdatering, heeft ook geconcludeerd dat Kenyon het mis had. In een onafhankelijke beoordeling van het bewijsmateriaal vond hij het volgende: (1) Kenyon negeerde bewijsmateriaal, zoals bepaalde soorten aardewerk en amuletten die de datum van de vernietiging zouden plaatsen op het moment van de binnenkomst van Israël in het land. Bij een eerdere opgraving in de jaren 1930 had John Garstang kenmerkend aardewerk gevonden dat was versierd met rode en zwarte ontwerpen dat alleen in het laatste deel van de 15e eeuw voor Christus in gebruik was, de exacte tijd van Israëls verovering van het land. (2) Ze negeerde het feit dat de toestand van de ruïnes perfect overeenkwam met de bijbelse beschrijving van de vernietiging van de stad. Ze ontdekte dat de muren naar buiten waren ingestort en dat de stad in brand was gestoken. Ze merkte zelfs op dat de muren waren ingestort voordat de stad werd verbrand (“Jericho: Does the Evidence Disprove or Prove the Bible?” *Bible and Spade*, lente 2003).

Dr. Wood onderzocht verder de opgravingen van Jericho door een Italiaans-Palestijns team uitgevoerd in de jaren 1990 (Lorenzo Nigro en Nicolo Marchetti onder auspiciën van het Palestijnse ministerie van Archeologie) en liet zijn foto maken bij de keermuur. De keermuur hield de hoge muren op hun plaats en toen de hoofdmuren vielen, stortten de bakstenen over de keermuur om een helling te vormen voor de Israëlieten om de stad binnen te gaan. Het Italiaans-Palestijnse team verklaarde onbeschaamd dat ze geen bewijs zagen voor het bijbelse verslag; maar mensen zien wat ze willen zien! Gods Woord zegt over de sceptici “willens is het hun onbekend” (2 Petrus 3: 5). Hun

scepsis is niet gebaseerd op feiten; het is gebaseerd op het motief om achter hun eigen begeerten aan te gaan (“die naar hun eigen begeerten zullen wandelen” 2 Petrus 3:3) en zich niet te onderwerpen aan de God van de Bijbel.

Wanneer de verkeerde datering wordt gecorrigeerd, past het bewijsmateriaal in de Jericho-vertelling perfect bij het Bijbelse verslag, als volgt:

1. De stad was sterk versterkt ten tijde van Jozua. De Kanaänitische steden werden door Mozes beschreven als “grote en hemelhoog versterkte steden” (Deuteronomium 9:1). In het geval van Jericho was er een dubbele muur. De buitenmuur bestond uit een keermuur van 12-15 voet hoog, waarop een lemen muur van zes voet dik en 20-26 voet hoog was. Binnen de buitenmuur was een dijk die opliep naar de stad. Bovenop deze dijk was de binnenmuur, die ongeveer 12 voet dik en 20-26 voet hoog was. Daarom lag de top van de binnenmuur ongeveer vijf verdiepingen boven het maaiveld waarop Israël door de stad marcheerde.

2. De stadsmuren stortten in en vormden een helling, waardoor de Israëlieten rechtdoor konden gaan en de stad konden binnengaan. “Het volk juichte, toen zij op de bazuinen bliezen. En het gebeurde, zodra het volk het bazuingeschal hoorde, dat het volk een luid gejuich aanhief. En de muur stortte in en het volk klom de stad in, ieder recht voor zich uit, en zij namen de stad in” (Jozua 6:20).

3. De stad werd platgebrand. “De stad verbrandden zij met vuur, met alles wat daarin was” (Jozua 6:24). “Nogmaals, de ontdekkingen van de archeologie hebben de waarheid van dit verslag geverifieerd. Een deel van de door de Israëlieten verwoeste stad werd aan de oostkant van de Tell opgegraven. Overal waar de archeologen dit niveau bereikten, vonden ze een laag verbrande as en puin van ongeveer een meter (drie voet) dik. Kenyon (*Excavations at Jericho*) beschreef de enorme verwoesting als volgt: ‘De verwoesting was compleet. Muren en vloeren waren zwartgeblakerd of rood door vuur, en elke kamer was gevuld met gevallen bakstenen, hout en huishoudelijke gebruiksvoorwerpen; in de meeste kamers werd het gevallen puin zwaar verbrand, maar de instorting van de muren van de oostelijke kamers lijkt te hebben plaatsgevonden voordat ze door het vuur werden getroffen” (Bryant Wood, “The Walls of Jericho”, *Answers in Genesis*, 1 maart 1999).

4. De muren vielen voordat de stad werd verbrand. Kenyon vond “een grote afzetting van rode bakstenen buiten de steunmuur, die een helling vormden van de bovenkant van deze steunstructuur naar het maaiveld. Zowel Kenyon als andere archeologen geloven dat deze stenen de overblijfselen waren van de muren rond de stad” (Garry Brantley, *Digging for Answers*, p. 62). Deze stenen werden niet verbrand, wat bewijst dat ze vielen voordat de stad werd verbrand en niet als gevolg van het verbranden van de stad, net zoals de Bijbel zegt.

5. Een deel van de stadsmuur met aangebouwde huizen bleef aan de noordzijde staan. Dit was waarschijnlijk waar het huis van Rachab zich bevond. “Daarop liet zij hen neer met een touw door het venster, want haar huis bevond zich op de stadsmuur en zij woonde op de muur” (Jozua 2:15).

6. Bij de opgravingen werden containers gevuld met graan gevonden. De Bijbel zegt dat de stad werd ingenomen ten tijde van de oogst (Jozua 3:15)¹. Het feit dat het graan werd gevonden in de ruïnes van de oude stad, ondanks de grote waarde ervan, past in het Bijbelse verslag dat Jozua de mensen verbood om iets uit de stad te nemen voor persoonlijk gebruik (Jozua 6:17-19). “Zowel Garstang als Kenyon vonden veel voorraadpotten vol graan die vast zaten tijdens de vurige vernietiging. Dit is een unieke vondst in de annalen van de archeologie. Graan was waardevol, niet alleen als voedselbron, maar ook als handelswaar die kon worden geruild. Onder normale omstandigheden zouden kostbaarheden zoals graan door de veroveraars zijn geplunderd” (Wood).

Ook de met graan gevulde containers wijzen op een korte belegering. In een lange belegering zou het graan zijn geconsumeerd door de inwoners.

7. De stad werd niet herbouwd. Het werd vervloekt door Jozua. “Maar de stad moet met de ban aan de HEERE gewijd zijn, de stad zelf en alles wat erin is” (Jozua 6:17). Net als Chorazin,

¹ “... de Jordaan was helemaal buiten zijn oevers getreden al de dagen van de oogst” (Jozua 3:15).

Bethsaïda en Kapernaüm (Mattheüs 11:20-24) getuigen de ruïnes van het oude Jericho vandaag in stilte van de waarheid van Gods Woord en van het oordeel van God over onberouwelijke zondaars.

Dr. Wood concludeert als volgt: “Jericho werd ooit beschouwd als een ‘Bijbelprobleem’ vanwege de schijnbare onenigheid tussen archeologie en de Bijbel. Wanneer de archeologie echter correct wordt geïnterpreteerd, is precies het tegenovergestelde het geval. Het archeologische bewijs ondersteunt de historische nauwkeurigheid van het Bijbelse verslag in elk detail. Elk aspect van het verhaal dat mogelijk kan worden geverifieerd door de bevindingen van de archeologie, is in feite geverifieerd”.

Wikipedia's artikel over Bryant Wood² zegt: “Hij staat bekend om zijn argument dat de vernietiging van Jericho in overeenstemming kon zijn met de bijbelse chronologie van ca. 1400 voor Christus. Deze datum is zo'n 150 jaar later dan de geaccepteerde datum van ca. 1550 v.C., voor het eerst bepaald door Kathleen Kenyon en nadien bevestigd met verschillende methodes, inbegrepen radio-koolstof datering”. Kenyon's datering van ca. 1550 v.C. blijft dan de geaccepteerde datum in wetenschappelijke publicaties.

(Naar mijn ervaring mag *Wikipedia* nooit worden vertrouwd als het gaat om mensen en onderwerpen die raken aan de verdediging van de Bijbel).

Eigenlijk is het radiokoolstofbewijs niet overtuigend (wat typisch is), maar het staat in feite *tegen* Kenyon's datering en geeft steun voor Wood's positie!

Zie http://creationwiki.org/Jericho_chronology_dispute

Verder geeft Wood verschillende belangrijke redenen aan waarom Kenyon's analyse moet worden afgewezen, waarvan er geen enkele wordt genoemd in het Wikipedia's “hit piece”.

Ten eerste groef ze slechts een derde van het grondgebied op dat haar voorganger John Garstang in de jaren 1930 had opgegraven.

Ten tweede beweerde ze dat Cypriotisch bichroom [tweekleurig] aardewerk afwezig was op de site en dat dit het bewijs was dat Jericho in 1400 voor Christus was opgehouden te bestaan, maar Garstang had beschrijvingen gepubliceerd van een “aanzienlijke hoeveelheid aardewerk versierd met rode en zwarte verf die lijken geïmporteerd Cypriotisch bichroomwaar te zijn, het type aardewerk dat Kenyon zocht en niet vond” (Wood, 1990, 16[2]:52).

Ten derde negeerde ze bewijs dat ze zelf had opgegraven dat wijst op een vernietiging van de stad tegen 1400 v.C. Dit bestond uit kommen, kookpotten en kleine kannen “die allemaal kenmerkend waren voor de late bronstijd (ca. 1550-1400 voor Christus)” (Garry Brantley, *Digging for Answers*, p. 61).

Ten vierde negeerde ze de verbazingwekkende archeologische feiten die het Bijbelse verslag van de val van Jericho bevestigen, dat we in dit rapport hebben onderzocht. Ze vond de muren van de stad en ze ontdekte dat ze waren gevallen op de manier die in de Bijbel wordt beschreven. Ze vond de enorme verbranding. Ze vond het graan.

Zie ook:

- The walls of Jericho: <https://creation.com/the-walls-of-jericho>
- Jericho chronology dispute: http://creationwiki.org/Jericho_chronology_dispute
- Archeologie ondersteunt de Bijbel: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/archeologie-bijbel.pdf>
- Nieuwtestamentische figuren vermeld door niet-christelijke schrijvers en/of bevestigd door archeologie : <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/NT-figuren.pdf> !!!

² https://en.wikipedia.org/wiki/Bryant_G._Wood

- Tempelontkenning versus archeologie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Tempel-vs-archeologie.pdf>
- De Bijbelcritici waren fout: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/bijbelcritici-fout.pdf> en <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/bijbelcritici.pdf>
- Sodom en Gomorra ontdekt: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Sodom-Gomorra.pdf>
- Genesis bevestigd in klei: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Genesis-bevestigd-in-klei.pdf>
- De volkstelling van Quirinius: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/volkstellingQuirinius.pdf>
- De Bijbel is Gods Woord: <http://www.verhoevenmarc.be/#Bijbel>
- Feedback: “Jezus heeft niet bestaan”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Jezus-gehuwd-2.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm